

סנהדרין מ

שאלה: 7 חקירות - מנא הני מילי?

דברים יג: טו – עיר הנדחת
 וְדַרְשֵׁת וְחִקְרֵת וְשָׁאֵלָה הֵיטֵב וְהִנֵּה אָמַת נְכוֹן הַדָּבָר נֶעְשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקֶרֶךְ:

דברים יז: ד – יחיד העובד עבודה זרה
 וְהִגְדִּילָךְ וְשָׁמַעְתָּ וְדַרְשֵׁת הֵיטֵב וְהִנֵּה אָמַת נְכוֹן הַדָּבָר נֶעְשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל:

דברים יט: ח – עדים זוממים
 וְדָרְשׁוּ הַשֹּׁפְטִים הֵיטֵב וְהִנֵּה עֲדֵי שֶׁקֶר הָעֵד שֶׁקֶר עָנָה בְּאֲחִיו:

תשובה 1: אמר רב יהודה:

1	<i>ודרשת</i>	עיר הנדחת
2	<i>וחקרת</i>	
3	<i>ושאלת היטב</i>	
4	<i>והגדילך ושמעתך היטב</i>	עבודה זרה
5	<i>והינך אמת נכון</i>	
6	<i>ודרשו השופטים</i>	עד זומם
7	<i>והינך שקר ענה באחיו</i>	

קושי: ואימא חדא חדא כדכתיבא! דאם כן ליכתבינהו רחמנא בחדא.
תירוץ 1: כיון דכולהו בהדי הדדי כתיבא - מהדדי ילפי, וכיון דילפי מהדדי - כמאן דכתיב בחדא דמי.

דחייה: והא לא דמיא להדדי!

עיר הנדחת	ממונו גם נענש
עבודה זרה	מיתתו בסקילה
עדים זוממין	אינו צריך התראה

תירוץ 2: *בה'טב היטב* ילפינן מהדדי, וגזירה שוה מופנה. דאי לא מופנה - איכא למיפך.
 לאיי אפנויי מופני; מדהוה ליה למיכתב ו'דרשו וחקרו' ושני קרא בדיבוריה *בה'טב* - שמע מינה לאפנויי.

קושי: ואכתי, מופנה מצד אחד הוא!

- בשלמא הנך תרתי - מופנה הוא, משום דהוה ליה למכתב
 - אלא עיר הנדחת מאי הוה ליה למכתב? הא כתיבא כולהו!
- תירוץ: התם נמי אפנויי מופנה, מדהוה ליה למכתב 'דרוש תדרש' או 'חקור תחקר' ושני קרא בדיבוריה *בה'טב* - שמע מינה לאפנויי.

שאלה על תשובה 1:

הרג	עיר הנדחת ועד זומם
סקילה	עבודה זרה
חנק	קל וחומר מסקילה
שריפה	?

תשובה וקושי עליה (ודחיית תשובה 1):

רבי שמעון – שריפה חמורה	רבנן - סקילה חמורה
מניין לשריפה?	קל וחומר מסקילה
????	

תשובה 2: אמר רב יהודה:

1	עיר	ודרשת
2	הנדחת	וחקרת
גזירה שוה – ללמוד מספר חקירות מאחד לשני		ושאלת היטב
3		והנה אחת
4		נכון
5	עבודה זרה	והוא דף ושמעת ודרשת
גזירה שוה		היטב
6		והנה אחת
7		נכון
לר' שמעון – לנשרפין	עד זומם	ודרשו השופטים
לרבנן - מילתא דאתיא בקל וחומר טרח וכתב לה קרא		היטב
גזירה שוה		

קושי: מגדף בה רבי אבהו: אימא לאתויי שמנה חקירות!
קושי על הקושי: ושמנה חקירות - מי איכא?

תירוץ 1: אלמה לא? והאיכא לאתויי בכמה בשעה! ותניא נמי הכי: **היו בודקין אותו בשמנה חקירות!**
קושי:

- הניחא לאביי אליבא דרבי מאיר, דאמר אין אדם טועה ולא כלום,
 - ולהך לישנא נמי דאמר אדם טועה משהו - שפיר.
 - אלא לאביי אליבא דרבי יהודה, דאמר אדם טועה חצי שעה, ולרבא דאמר טעו אינשי טובא - מאי איכא למימר?
- תירוץ 2: אלא לאתויי בכמה ביובל.
קושי: היינו באיזה שבוע!
תירוץ: אלא לאתויי באיזה יובל.
תירוץ לקושי הראשון של ר' אבהו (הסבר לדברי רב יהודה): כיון דאמר באיזה שבוע - לא בעי באיזה יובל.

שאלה: מניין להתראה מן התורה? - שנאמר

עולא	ויקרא כי	ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או בת אמו וראה את צרותה	אטו בראיה תליא מילתא? אלא עד שיראוהו טעמו של דבר, אם אינו ענין לכרת תנהו ענין למלקות
דבי חזקיה תנא	שמות כא	וכי ינז איש צל רעהו להרגו בצרמה מצט מלפחי תקחנו למות	שהתרו בו, ועדיין הוא מזיד
דבי רבי ישמעאל תנא	במדבר טו	המצאים אתו מקשש צרים	סקילה
דבי רבי תנא	דברים כב – נערה מאורסה	צל דבר אשר צנה	על עסקי דיבור

